תשבץ השבוע הזה 2670

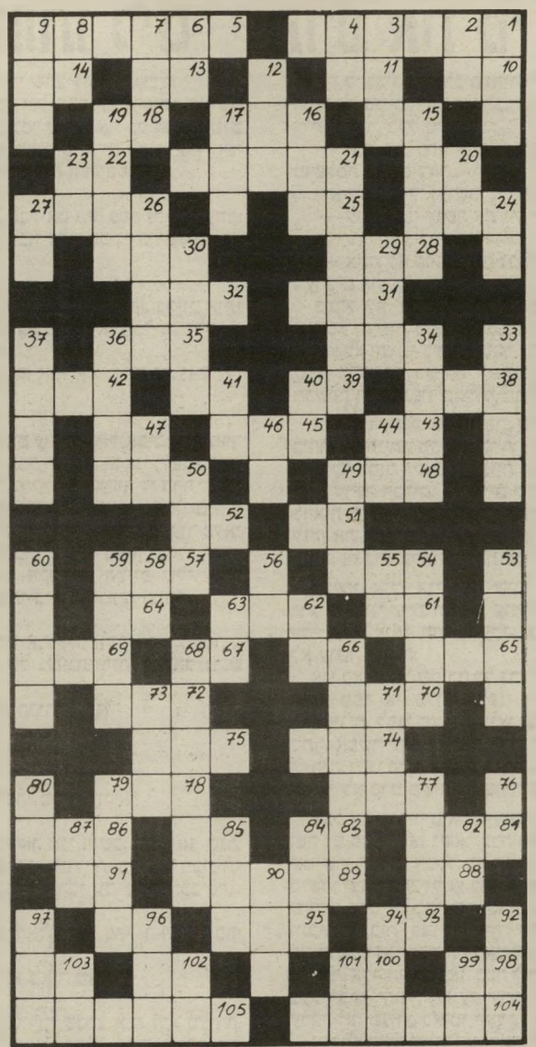

מאוזן:

1) קרקע קשה ויבשה: 5) מבט מקרוב (3,3); 10) מספר: 1) גשם דק; 13) תפר; 14) זעיר; 15) חומה; 16) חוליה; 18) מן הצאן שהועד לעולה; 20) עיר בנחלת בנימין; 21) זהורית; 22) חלק במעשה; 24) עצם; 25) משחז; 26) נכסי האשה שרק מפי־רותיהם נהנה הבעל; 28) בטול החלטה בתוקף סמכות; 30) מקל חובלים; 31) דיבר; 32) שדרת עמודים ואכסדרה לפני הבית; 34) חרב; 35) מלות קסם; 38) בעברית אסון, בערבית — חג; 39) בת־קול; 41) קול גברי עמוק; 42) שדוף — שרוף מרוח קדים; 43) אנקול; 45) החוטים היתרים היוצאים מן השתי באריג; 47) נהר באיטליה; 48) קפד ראשו בצפורן מול ערפו; 50) מלאך; 51) בסולם התווים; 52) זורם; 54) מלקות, שלל; 57) הפריד לשברים; 61) מטבע מן המזרח הרחוק; 62) גפן הנותנת יין אדום (ח); 64) גוף; 65) דומה; 66) נמצא; 67) עושה נפלאות; 69) אבן בחושן; 70) ראש מלה בהוראת תהליכי חיים; 72) בהשאלה — תחבולת ערמה להפיל בה אנשים; 74) סמל למירה קטנה; 75) שמו של חדש חשון; 77) עוף טרף; 78) סיד וטיט; 81) שר בימי הנביא ירמיה; 83) סוד; 85) לא נגמר בשולו; 86) עיר בארם נהרים; 88) בעלייה הראשון של מערת המכפלה; 89) הליכה בצעדים מדורים ומהירים; 91) רשע; 93) מילת המעטה; 95) מזלו של כסלו; 96) אלוהים; 98) צלע; 100) צעיר; 102) תולעת אריג; 103) אמונה; 104) גס ואכזר; 105) פרורים.

מאונך:

1) קמח נלוש במים; 2) מתכופף; 3) מעמסה; 4) אוני־ברסיטה אמריקאית; 6) בן־אדם; 7) סוס שרותמים לו מרכבה; 8) בהמת משאות; 9) הכנסה נקיה; 12) אבל; 15) מלך ירושלים של יורם קניוק; 16) בן חמור וסוסה; 17) בריגדיר גנרל יהודי בצבא הבריטי ומנהיג ציוני, על שם ישוב בארץ (ש"מ); 19) עגול בהיר מסביב לירח (מ); 20) שיח הדפנה; 21) לא פג תקפו (3,3); 23) שניים; 24) מין דבורה פראית; 26) עשב חמוץ ששימש מאכל לעניים; 27) שבט בישראל; 29) קערת מתכת גדולה; 30) ענק במיתולוגיה היוונית; 33) התנשאות, התרוממות; 34) עיר הרשעים באגדה היהודית; 36) נצרב ברוח; 37) ידית, משענת; 40) חכה, המתן; 41) אליל הכנענים; 44) הגדול בנהרות דרום אפריקה; 46) בית הבליעה; 47) שור צעיר; 49) עיר חוף בצרפת; 50) עזב, נטש; 53) מין צמח שלפרחיו ריח וגונם כתום; 54) תעלת מי שופכין; 55) מין; 56) נבדל לטוב; 58) קליפת הענב; 59) בלעדי; 60) פרשת דרכים; 62) שמה; 63) מתעורר; 66) מבצע איסוף כספים בין העוברים ושבים ברחוב, למטרה מסוימת (3,3); 68) שבר כלי; 71) כבוד; 73) משורר אנגלי לוחם חופש (ש"מ); 76) לא כאן; 77) ברדלס; 79) פזיזות; 80) מתוך; 82) תלמיד חכם; 84) חלק תחתון בצואר העוף; 85) דבש נוטף; 87) שר; 90) יהודה ושומרון (ר"ת); 92) פרח בר פורח בסתיו; 94) גרעין קטן, חלק קטן של דבר; 96) בן מרים המגדלית; 97) זהב; 99) אבן טובה; 101) שוקל, מודד; 102) זמן; 103) מספיק.

אביגיל יגאי

דף חדש

(המשך מעמוד 27)

מאז שהייתי חלב חם בשדיה
שפתי בוכה מהנאה.

הלכתי אל הים כדי לחפש את
פני אלוהים
שטים על המים.
לא מצאתי אותם.
היבטתי אל השמים בתיקווה
לראות את קצה גלימתו.
ראיתי שהשמים עסוקים
ברקימת שימלה יפה
מקושטת באלף כוכבים וכוכב.
ואני הלכתי הביתה
כדי לכתוב כמה הברות אהבה
בעינייך.

השיר נגמר, אבל הקסם שבמילים ממשיך לפעול. ניזון מאווירת צילומי הלילה.

○

לוקח זמן עד שחשים בכוח הממגנט של ראשיר. לפעמים נדמה לי שהוא מעסיק איזה שדון קטן במישרה מלאה והלה רואג לשמן לו את גלגלי המוח כמשך 24 שעות ביממה. תמיד מפוכח, מהיר־מחשבה, מחושב בניסוחיו. ניתן להתמכר רק לחוש־ההומור שלו.

דוגמה: הסרט הקודם, תעודת מעבר, צולם בעורה ללא גבול של קיבוץ גדות. הקיבוץ סיפק לצוות מקומות לינה, ארוחות, מיכלזונים שתיפקדו כ־"קרין" (מנוף עבור המצלמה) ומה לא. לכל הטוב הזה היה אחראי איזה איש בקיבוץ. יוסקה. באחד הימים מצלמים סצינה על גשר בנות־יעקב. צריך הרבה ניצבים ואין, אז מגייסים את כל מי שאפשר, גם מאנשי־הצוות וגם מקהל המסתכלים. ראשיר ליד המצלמה, צו־עק מרחוק הוראות בימוי בעזרת מגא־פון. מתחילים לצלם. הסטאטיסטים ה־מאולתרים, לבושים כערבים, צועדים על הגשר עם תיקים ומיזוודות. ביניהם אחד במיכנסיים קצרים. ראשיר קולט מיד. מה פתאום ערבי במיכנסיים קצ־רים? הוא מורה לתוך הרמקול — "זה עם המיכנסיים הקצרים שיחזור בחזרה. שלא יעבור בפרים." מישהו צורח בח־זרה — "זה יוסקה." ראשיר מחייך בר־גע לא צפוי בגלל כל הלחץ והאנשים שמסביב — "יוסקה זה בסדר. יוסקה יכול לעבור."

○

יום ראשון. טלפון מראשיד. אחרי לילה ללא שינה כמעט וריצה על הבוקר לאולפני ברקי לתת את חומר־הגלם לפיתוח. מחצית הסרט מאחורינו. אין עוד זמן לתמרן ולחשוב איך לצאת מן החובות הכספיים. כל זה יגיע אחר כך. הוא מודיע לי שהחליט לשנות פעם נוספת את הסוף ולהכניס עוד דמות לתסריט. דמות חיובית של יהודי. חבר לעבודה של אבו־סמיר. אני מחייכת ומודיעה לו על כך משום שהוא אינו רואה את החיוך שלי. הוא מספר לי את הסוף החדש — אבו־סמיר יביס אחרי עבר בלכתו. הוא יחזור בסוף היום אל החדר שלו במיקלט, ינעל את הברית, ימצא את דרכו אל המיטה. המצלמה תיתן לעיניים שלו לדבר. פיד אאוט.

○

לא קל לתאר את גדולתו של סאלים דאו. איך הוא עובד עם עצמו כל הזמן גם כשאינו עומד מול המצלמה. מש־תנה באופן מבהיל מקצה לקצה. מניע כל שריר בגופו. מאלתר סיטואציות מצחיקות עם כל מיני דברים שמגיעים לו ליד. חוט־ברזל, חתיכת דיקט, פטיש. כולנו על הריצפה. אין גבול ליכולתו. הוא וכובע־הגרב שלו, השפם, הבגדים של אבו־סמיר. האנשים בסט מתחילים לקרוא לו בשמו הקולנועי. מה יכול להעיד יותר מזה על הצלחתו להעניק חיים לדמות שהוא מגלם? הכל כל־כך טיבעי. דממה בחדר בזמן צילום סצינת הסיום. הבימאי ועוזרו, הצלם ועוזרו, נערת התסריט, התאורנים, אנשי הארט, כולם מרוכזים בעוצמת הרגש שמביעות הפנים של סאלים. לוקח לו אחר־כך זמן להירגע.

שחקן מחוץ לארץ בעל אותו שיעור־קומה כבר היה מוצף בכמות נדיבה של תסריטים שהיו נכתבים במיוחד עבורו. סאלים ממשיך עם שיגרת המיקצוע הרגילה. זהו זה. הצגה בהבימה. אולי עוד סרט עם רפי בוקאי (אוונטי פוֹ־פּוֹלו). אולי תפקיד מרכזי בסרט אחר שהולך ונכתב. הכל בפרופורציה ישר־אלית טיפוסית ומקוממת.

○

מישהו מאנשי התחנה המרכזית מגיע. מבקש לדבר עם האחראי. לוקח אותו למעלה אל המישרדים ומוסר מיכתב מטעם ההנהלה המורה לנו להפסיק את הצילומים. לא עוזרות הט־ענות שקיבלנו אישור לשהות במקום ולצלם. אנחנו מבקשים ארכה עד למח־רת בבוקר וקובעים פגישה עם המנכ"ל שממישרדו יצאה ההוראה. על פניהם של ראשיר ובאשיר מסתמנים אותות־חרדה. בינתיים ממשיכים. למחרת מגי־עה למישרדי ההנהלה מישלחת קטנה לבושה בבגדים ייצוגיים. המנהל איננו ולא יהיה. המזכירה תוקפנית במבטיה ובריבורה. מצידנו אין מקום לוויתורים. פוליטיקה או לא, איננו יודעים מי שם לפנינו את המשוכה, אבל הסרט הזה יצולם עד תומו.

בסוף סוחטים בריוק את יתרת הזמן הנחוצה. עוד יום־וחצי נוספים.

○

יום אחרון. אוכלים צהרים אצל אבו־חסן ביפו. החומוס הכי טוב שאני מכי־רה. מאליק בידיים של ראשיר עם בק־בוק האוכל שלו. יש לו השיער הבהיר של אמא שלו. אי־אפשר לגרוע עין מן המראה.

נוסעים לצלם סצינת־פתיחה חדשה בשוק העברים. גם היא לא קיימת בתס־ריט המקורי. מוחמד בכרי, גבוה וגרום, מתערב בין הפועלים הערבים. מכונית מצפצפת. נעצרת. לוחית־זיהוי של הש־טחים הכבושים. מתמלאת וממשיכה בדרכה. אנחנו עם המצלמה מן העבר השני של הכביש הראשי. עוד רגע תגיע גם המכונית שלנו, תאסוף את מוחמד ועוד שלושה ניצבים ותפליג לדרכה, משאירה מאחוריה חבורת גב־רים בבגדים מהוהים עם זיפי זקן על הלחיים ושקיות ניילון, חלקם יביטו אחרי המכונית המתרחקת.

כך יתחיל הסרט.

○

החלטתי לשאול אותו שאלה אחת. איך אתה מרגיש עכשיו, אחרי הצי־לומים?

ראשיר: "הרבה יותר טוב מאשר לפ־ני הצילומים. כי יש משהו שהיה פעם על נייר ועכשיו אפשר לראות את זה בתמונות וזה עובר."

אני: "טוב. עם המישפט הזה אני הולכת לגמור את הכתבה."

ראשיר: "אנחנו פראקטיים, האז"

אני: (צוחקת).

ראשיר: "ראית איך עושים סרט. בלי הרבה לסחוף ולהיסחף. בום. כמו מכה של פטיש. ויש סרט."

ימי הספרות הערבית

בין ה־28 וה־30 בנובמבר ייערכו בברלין המערבית ימי עיון בנושא הספרות הערבית המודרנית. בין המש־תתפים כמה מגדולי המספרים וה־משוררים הערבים בימינו: אדונים, טאהאר בן ג'לון, פאטימה מרנסי ואמיל חביבי הישראלי.

במיסגרת הכינוס יישמעו הרצאות, הקראות בערבית ובגרמנית (תרגומי ספרות ערבית) וייערכו דיונים. הוצאת ספרים ערבית הפועלת בגרמניה תוציא לאור חוברת מיוחדת לימי העיון ובה ציונים ביוגראפיים של המשתתפים ומאמרים על התיאטרון הערבי, הקול־נוע הערבי, מעמדה של האשה היוצרת בעולם הערבי והיחסים ההדדיים בין אירופה לבין האסלאם.

תערוכה ופרס

● בגלריה **טובה אוסמן** בתל־אביב (בן־יהודה 100) נפתחה תערוכה ובה עבודותיה האחרונות של הציירת הוותיקה **חנה מגד.**

● **נאווה סמל** זכתה בפרס לעידוד סיפרות ומחקר בנושא השואה על סיפרה כובע הזכוכית.

תן טרמפ לחייל

איתן עמיחי הדברת מזיקים בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רמת־גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272, טל. 777-22-75-03

בשמירה על בריאותך ורכושך